

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

O JOZETU VIDMARJU. — Jože Vidmar je bil predsednik Osvobodilne fronte na Slovenskem. Bil je svoječasno na Ruskem in ni dejansko nikoli skrivaj svojih simpatij do komunizma. Dolgo so govorili, da je Osvobodilna fronta nekaka nadstrankarska stvar, zrastle iz ljudskega navdušenja za svobodo. Sedaj pa odkrito povedo, da je bil Vidmar pozvan od komunistov naj osnuje Osvobodilno fronto oziroma prevzame njeno predsedstvo. Sedaj, ko jim ni treba več lagati, povedo v "Slov. poroč." 22. okt. določno: "Jože Vidmar se je odzval pozivu komunistične partije in se udeležil ustanovnega sestanka Osvobodilne fronte." Tako sedaj sami priznavajo, da so organizirali OF, dočim so preje vedno skrivaj svojo rdečo barvo. Jože Vidmar pa je potem, ko je bil z predsednik OF, še vedno prejemal plačo od Lahov. Zato ga še nihče ni obdolžil kolaboracije z

Lahi. Takih stvari obdolže samo tiste, ki niso s komunisti.

PRAVA LINIJA. — "Ljudska pravica," glavno glasilo komunistične stranke piše 10. oktobra, da mnogokrat tudi režimski ljudje ne razumejo pravilno strankarske linije in delajo velike pogreške. Tako se je zgodilo, da je neki učitelj govoril, da zato ne more biti verouk obvezen šolski predmet, ker "od zgoraj" tega ne pustijo. To je oportunističen, ki nikamor ne pripelje. "Ljudska pravica" pravi, da se verouk ne more poučevati v šoli, ker je po ustavi Cerkev ločena od države. Tako se mora govoriti, ne pa metati krivde na tiste zgoraj.

Še huje so okregani tisti, ki si ne upajo na shodnih govoriti o izdajalski duhovščini. Tako si nekateri celo na "volivnih" shodih niso upali govoriti o procesu proti škofu, proti Stepincu, proti Jeriču itd. Tega niso upali go-

(Dalje na 3. strani)

V centralnih državah je včeraj pritisnil mraz

Chicago, Ill. — Na severne dele centralnih držav je včeraj pritisnila zima z vso silo. Naneslo je dosti snega in toplomer je padel na ničlo. Mrzel val je pritisnil od Minneapolisa skozi državo Iowa, severno Missourij in v Kansas. V North Dakoti je padel včeraj toplomer na ničlo, v Cutbank, Montana, je pa kazal 4 stopinje pod ničlo.

Vladni vremenski urad je včeraj prerokoval, da bo okrog Chicaga in v Minnesoti danes toplomer 15 pod ničlo, danes proti večeru bo zavel mraz in proti večeru dobimo nov sneg. Tako pričakuje tukajšnji vremenski urad.

V čikaškem okraju poročajo o 7 smrtnih žrtvah mraza.

V Clevelandu smo imeli včeraj najprej sneg, potem pa dež. Toplomer je kazal popoldne 23 stopinj nad ničlo in danes popoldne bo zlezel na 45 stopinj. Potem bo pa zavel mraz in proti večeru dobimo nov sneg. Tako pričakuje tukajšnji vremenski urad.

V Padovi so veliki izgredi proti Angležem

Rim. — Italijanske družali oblegajo in kamenjajo že tretji dan angleške klube in hotele v Padovi. Že tri dni so spopadi med angleškim vojaštvom in italijanskimi civilisti na dnevnem redu. Dozda je bila že ena smrtna žrtev in mnogo jih je bilo ranjenih.

Časopise piše, da so civilisti napadli angleško vojaštvo na truhlih, nakar so vojaki streljali v ljudi. Na pomoč so bile poklicane policijske rezerve.

Prvih 100 let gre res težko, potem pa že

Cohasset, Mass. — Ko je bila Sara Bates stara 20 let, so jo poslali starši v zdravilišče, kjer so ji rešili življenje. Te dni so se pa zbrali okrog nje številni prijatelji in praznovali z njo njen 105. rojstni dan.

Taft ni kandidat za predsednika "sedaj"

Washington. — Ko so časnikarji vprašali ohijskega senatorja Roberta A. Tafta, če se smatra ob tem času, da je kandidat za predsedniško nominacijo republikanske stranke, je odvrnil — "ne."

JUGOSLAVIJA JE KUPILA HIŠO V NEW YORKU

New York. — Jugoslovanska vlada je kupila za svoj konzulat v New Yorku 6 nadstropno hišo na 854 Fifth Ave. Hiša je bila zgrajena leta 1903 in leta 1925 prodana za \$450.000. V hiši je 32 sob, 8 kopalnic in dve električni spenjači. Kakšna je bila kupna cena, ni znano. Toda na davčni listi je cenjena za \$220.000.

Predsednik bo zahteval manjše davke za nižje in srednje sloje

Washington. — Kot znano bodo republikanci v novem kongresu delali na to, da se zmanjšajo dohodninski davki za 20%. Zdjaj se pa sliši, da bo prišel predsednik Truman pred kongres s zahtevom, da se predvsem zniža davke za nižje in srednje sloje, ne pa enako bogatašem kot delavcem.

Predsednik bo tudi zahteval, da kongres odobri višjo odškodnino iz sklada socialne varnosti, to je za upokojence in druge, da dobe v tem času splošne draginje nekaj več dohodkov.

Republikanci bi znižali dohodninske davke za okroglo \$3.500.000.000, kar je napadla unija CIO, češ, da bi tak, ki zasluži \$2.500 plačal samo 4 desetinke enega odstotka manj davka, dočim bi plačali taki, ki zaslužijo na leto po \$100.000, plačali 35% manj davka na svoje dohodke.

Vlada namerava balancirati proračun, kar bo prvič v 18 letih. Predsednik bo predložil tozadevni načrt prihodnjemu kongresu.

Kardinal Spellman je prodal knjigo
New York. — Kardinal Francis Spellman je prodal filmski družbi pravico do knjige "Najdenček." Iz vsebine te knjige bodo napravili filmsko sliko. Cena je bila \$120.000 in vso to vsoto je kardinal daroval najdenišnici v New Yorku. Vsebinska knjige govori o otroku, ki so ga našli na stopnicah cerkve sv. Patrika, njegova vzgoja v najdenišnici in vse njegovo poznejše življenje.

TITOVA VLADA TRDI, DA ŠKOF STEPINC PINC NI BOLAN

Belgrad. — Vlada zanika vse govornice, da bi bil zagrebški nadškof Stepinc, ki je bil obsojen na 16 let ječe, bolan in da bi bil spušen na svobodo.

Govori se tudi, da bo nadškof morda še prevzel zagrebško škofijo, čeprav je obsojen na "prisilno delo." Po tej postavi mora, na primer, učitelj ki je obsojen na prisilno delo — učiti v šoli.

Sovjetska vlada obrača pozornost zdaj na domače izboljšave

Moskva. — Uradniki sovjetske vlade obračajo zdaj vso pozornost na notranji položaj dežele, da se istega izboljša. Vlada poroča, da je treba predvsem podučiti "nekatere člane" armade o prednosti socialističnega sistema.

Dalje poroča sovjetska vlada, da se še vedno vrši graft na kolektivnih farmah, pri čemer je država močno oškodovana. Razni odbori v industriji morajo dati svojo poročilo o aktivnostih med delavci.

Vlada tudi naznanja, da je plačala samo v Moskvi letos \$5.800.000 v nagradah za porode. To dela vlada z namenom, da bi narod rodil več otrok.

Leon Blum je sestavil ves socialistični kabinet

Pariz. — Vodja francoskih socialistov, 74 let stari Leon Blum, je včeraj sestavil vladni kabinet iz samih socialistov. Zase je pridržal ministrstvo za zunanje zadeve poleg urada premijera-predsednika.

Najprej je hotel Blum sestaviti vlado iz vseh glavnih strank, toda nobena ni hotela sodelovati. Komunisti niso hoteli v vlado, kjer jim Blum ni hotel dati v roke vojnega ministrstva, ki je najbolj važen urad.

Vlada ima še vedno zalogo svile, ki ne gre v denar

Washington. — Kako znajo odjemalci z odporom znižati cene, kaže najbolj slučaj svile, ki jo ima na rokah ameriška vlada.

V začetku vojne je vlada porabila vso zalogo svile v Ameriki in jo plačala po \$3 balo, vsake po 132 funtov. Ko so bili Japonci premagani, je dala vlada to svilo na dražbo. Tovarnarji so jo plačevali vse do \$22 eno balo.

Tovarnarji so potem iz te svile napravili ženske nogavice ter nastavili cene po \$4 par in več. Ženske jih niso hotele kupovati. Cena je padla na \$3 in ženske še vedno niso hotele dati toliko. Cena je padla na \$2 in te dni je padla celo na \$1.49 par.

Vlada ima še vedno precej svile na rokah in jo zdaj prodaja po \$8.50 balo, toda kupcev ni, je še predraga.

Nedolžna božična drevesa so skrivala zaklad

Columbus, O. — Državni agenti so blizu Van Wert ustavili velik truck, ki je bil do vrha naložen z božičnimi drevesci. Voznik Chris Manos iz Chicaga je rekel, da vozi drevesa v North Carolino. Agentje so pogledali pod drevesa in tam dobili žganja za \$12.000. Zaplenili so ga, voznik je plačal po \$500 globe, ker je vozil preko države Ohio žganje brez dovoljenja.

Kje jih je se kaj? — M-Sgt. John C. Woods, star 35 let, doma iz San Antonio, Texas je imel čast, da je pomagal v Nürnbergu obsojenim nacističnim kriminalcem na oni svet. V treh letih službe onstran morja je izvršil 134 smrtnih obsodb. V roki drži zanjko in pravi, da je pripravljen za še več nacijske.

V Angliji dela črna borza lep denar

London. — Dasi so postavljene po Angliji za vsako stvar uradne cene, pa v črni borzi, da je veselje. Tišči, ki imajo denar, kupijo in plačajo, oni ki nimajo denarja, ne kupijo ne po vladnih ne po odušerških cenah.

Računano po ameriški valutni so cene v Angliji danes sledeče: za 1 banano plačate 20 centov, dočim je dovoljena vladna cena le 6 centov. Ena oranža stane 10 centov, jabolka so po 16 centov funt, orehi iz Brazilije so do \$2 funt.

Tudi za pijačo gre trda. Ducat steklenic žganja "vrže" do \$156, dočim je uradna cena le \$60, pa ga je še težko dobiti. Kljub tem visokim cenam so trgovine natrpne kupcev, od jutra do večera, poročajo.

Nemško letalo je plulo nad ameriškim mestom tekom vojne

Boston. — Polkovnik Leghorn, ki je služil v zadnji vojni pri fotografskem škadronu v Ameriki, Angliji in Nemčiji, je povedal, da so iz zaplenjenih nemških listih doznali, da je plulo neko nemško proizvedeno letalo nad ameriškim mestom leta 1943. Letalo je bilo Focke-Wulf izdelka in je dospelo z letališča v Franciji.

Nemški letalci so pluli nad ameriškim mestom ob atlantski obali, med drugimi tudi nad Bostonom in New Yorkom, česar takrat ni v Ameriki nihče vedel.

Take-le so pa nekoliko predrage za nas

London. — Rolls-Royce firma, ki izdeluje znane avtomobile, ki se jih je včasih videlo tudi po Ameriki precej, je svoje izdelke podražila. Limuzina stane zdaj \$14.847 in povrh je davka v vsoti \$4.125.

Pribičević je poslanik za Poljsko

Belgrad. — Urad ministrstva za tujezemske zadeve naznanja, da je bil imenovan za jug. poslanika na Poljskem dr. Rade Pribičević, ki je podpredsednik hrvaške vlade.

VSAK OTROK BO DOBIL IZKAZ O ZDRAVJU

Pariz. — Francija bo od 1. januarja naprej izdajala posebno zdravstveno izkazilo vsakemu novorojenčku. Na karti bo tudi zapisano zdravstveno stanje otrokovih staršev. Zdravnik bo na taki karti ob rojstvu otroka natančno navedel, v kakšnem stanju je otrok. To bo za tako osebo, ko doraste, velike važnosti.

Dve perzijski provinci sta zopet mirni in pridni

Teheran. — Vojaštvo perzijske centralne vlade je zasedlo mesto Tabriz, kjer je bil dozdaj sedež uporne province Azerbajdžan. Ta je bila razglasila avtonomijo pod pokroviteljstvom sosodne Sovjetske Unije. Ruskih vojakov ni bilo nikjer, da bi se potegnili zdaj za to "republiko."

Teheranska vlada tudi naznanja, da se je podal Ghazi Mohammad, ki je bil vodja tako zvane republike Kurdoj in je tudi ta provinca zopet nazaj pri centralni vladi v Teheranu.

Rusko mladino nimajo na zboru

Moskva. — Pravda, glasilo sovjetske vlade, se pritožuje, da se ruska mladina ne odziva, kot je bilo pričakovati. Vlada je namreč pozvala 250.000 mladi fantov in deklet, naj se prigrasijo za delo v tovarnah in pri železnici, kjer bodo dobili potrebno treningo za poznejšo službo. Na ta poziv se jih je zelo malo prijavilo.

Dražva kupi jezero v Geauga okraju

Columbus. — Državni urad za konzervacijo namerava kupiti jezero Punderson v okraju Geauga. Poleg vode bo država kupila še 400 parcel okrog jezera. Cena bo \$125.000. Jezero je 60 čevljev globoko. V njem bodo gojile ribe, zemljo okrog pa za park.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI-MO NA BEGUNCE

Razne drobne novice iz Clevelanda in pa te okolice

Pozdrav iz Floride—

Iz Tampa, Floride, pošiljajo iskrene božične pozdrave sledeči: Mr. in Mrs. Karl Smigovec, Mr. in Mrs. Jerry Leskovic, Mrs. Jennie Jerič, Frank Wess, Mr. Mary Kenik iz Chardon, O.

Pozdrav iz Gradca—

Iz Gradca, Avstrija, pozdravljajo svoje sorodnike in znance v Ameriki: Erik Kovačič, Valentin Leskovšek in Ivan Česnik.

Demokratska seja—

Z jutri ob 8 zvečer bo seja Slovenskega demokratskega kluba, Euclid, O. Seja bo v SDD na Recher Ave. Ker bodo drugo leto važne mestne volitve in ker gre za preprečitev zrakoplovnega pristanišča v našem okraju, je članstvo prošeno, da se seje polnoštevilno udeleži. Po seji bo prost prigrizek in zabava.

Novi uradniki—

Podružnica št. 3 SMZ ima za drugo leto sledeči odbor: Predsednik Chas. Benevol, podpredsednik John Lukanc, tajnik Martin Valetich, 15331 Glencoe Rd tel. KE 6433, blagajnik Andrew Macek, zapisnikar Joseph Hočevan, nadzorniki: James Kastelec, Jack Janec in Frank Vidensek; zastopnik za konferenco Slov. doma James Kastelec, za federacijo SMZ Chas. Benevol, za agitatorja in atletiko Andrew Macek in Chas. Benevol. Seje so vsake 2. nedeljo v mesecu ob 3 popoldne v Slov. domu na Holmes Ave.

Za božična darila—

Veliko zalogo raznovrstnih božičnih daril je na razpolago v Oblak Furniture, 6612 St. Clair Ave. Tam dobite tudi lepe stenske koledarje.

Zaroka—

Mr. in Mrs. Andrew Blatnik iz 886 E. 76 St. naznanja, da se je na 8. dec. zaročila njihova hčerka Dorothy z Mr. Edward Lube, sinom Mr. in Mrs. Anton Lube iz 6618 Bliss Ave. Poroča bo enkrat prihodnje jesen.

Nova trgovina—

Poznani cvetilčar Louis Slapnik in Tom Bernardič bosta odprla trgovino z razno pijačo na 6104 St. Clair Ave., kjer je bila poprej Norwood Appliance and Furniture. Prostor zdaj dekorirajo in za božične praznike bo trgovina že odprta. Tukaj boste lahko kupili vsakovrstno pijačo in jo nesli domov, ali pa vam bodo večja naročila dopeljali na dom.

Za 20-letnico—

Danes je bila darovana v cerkvi sv. Vida ob 8:15 maša za pokojnega Johna Miheliča v spomin 20. obletnice njegove smrti.

Nastlove iščejo—

Frank Sadar (Ferlinov Frank) 9527 Reno Ave. Cleveland 5, Ohio, je dobil pismo od Sorčevih iz Valične vasi, ki bi radi zvedeli za naslov Nežike in Minke. Če sami to citata ali če kdo ve zanje, je prošeno, da sporoči Mr. Sadarju.

Zglati naj se—

August Nomar naj se zglati kupila še 400 parcel okrog jezera na 15319 Hale Ave., ali pa ra. Cena bo \$125.000. Jezero je 60 čevljev globoko. V njem bodo gojile ribe, zemljo okrog pa za park.

Druga obletnica—

V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johanno Smole v spomin 2. obletnice njene smrti.

Odbor za spomenik—

Odbor za spomenik na Waterloo Rd. bo imel sejo jutri večer ob 7:30 v SDD na Waterloo Rd. Čitane bo finančno poročilo, zato naj se vsi udeležijo.

Za 2. obletnico—

V sredo ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Kristine maša za pokojnega Rudolfa Modic v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Deveta obletnica—

Jutri ob 8:25 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Lenarčič v spomin 9. obletnice njegove smrti.

Sestrične išče—

Mato Hanzlič, Zagrebačka ul. 103, Zagreb, Jugoslavija, bi rad zvedel za naslove sestričev: Mary Tratnik in Marjanca Meštek. Naj mu pišeta na gornji naslov.

Iz raznih naselbin

Imperial, Pa. — Izgleda, da je bil letos v pennsylvanskiških šumah zelo dober lov na srne — vsaj tukajšnji lovci so imeli srečo. Vsak po eno srno so dobili John Mauser, star 78 let in starostni lovec, John Godisha, William Trusnovič in Max Leonard.

North Chicago, Ill. — Dne 4. dec. je umrl Mihael Borovšek, star 77 let, doma iz Petrovine, Hrvaško, v Ameriki 53 let. Bolehal je dalj časa in končno podlegel pljučnici. Zapušča ženo, dva sinova in dve hčeri. Tretji sin je umrl pred poldrugim letom.

Park Hill, Pa. — Dne 7. dec. je naglo umrl za pljučnico Frank Berdon, star 60 let, doma iz Cerknice pri Rakeku, v Ameriki 43 let. Po poklicu je bil premogarni samski ter živel pri svoji sestri Mary Cuk. Razen nje zapuščala brata Johna v Milwaukeeju in več drugih sorodnikov. Bil je mirnega značaja, priljubljen.

W. Aliquippa, Pa. — Dne 26. nov. je v Fallstanu pogorela kladnica slovenskega mesarja Franka Ovca. Ogenj sta zapazila dva delavca, ki sta se z avtom vračala z nočnega dela. Zgorelo je tudi nekaj prašičev, zaklanih isti večer, in orodje. K sreči je ostala kladnica, v kateri je bilo veliko prekajenih klobas. Škoda znaša okrog \$4.000.

Ely, Minn. — Tukaj je zapadlo 6 palcev snega, ki je pa kmalu skopnel. Na 11. decembra je pa deževalo. Tukaj nihče ne pomin, da bi v decembru še kdaj deževalo.

V Italiji odpravijo vse stavke

Rim. — Guglielmo Giannini, vodja "stranke preprostega naroda," je v svojem časopisu postavil premogarsko stavko v Ameriki kot vzrok, da se odpravi ali prepreči stavke. Svetuje, naj bi posebna sodnija razsojevala v delavskih sporih. Rekel je: "Vsi imamo pravico živeti in nihče nima pravice jesti svojega soseda, da si ohrani življenje. Premog ni last premogarjev, ampak vse dežele, ki ne more biti brez premoga. Zato nima nihče pravice tega narodu vzeti."

V Michiganu žganje ne bo racionirano

Lansing, Mich. — Od srede naprej bo vzeto v državi Michigan iz racioniranja vse ameriško žganje, tako zvane "blended" vrste. To je mogoče vsled tega, ker bo poslej dovolj zaloge od distilerij za vse zahteve.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalci: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 246 Tues., Dec. 17, 1946

Vlada še ni narod

Nam nekateri očitajo, da pišemo proti Rusiji in proti Jugoslaviji, torej proti dvema slovanskima deželama. Nekateri teh dobro vedo, da to ni res, drugi pa ne znajo čitati, ali pa ne razločujejo vlade od naroda. Če ne odobravamo totalitarnega sistema v Sovjetski Uniji in Jugoslaviji, ki ga ne more odobravati noben svobodoljubljen človek, zlasti ne demokracičen Amerikanec, s tem še ni rečeno, da smo proti ruskemu ali jugoslovanskemu narodu. Kdor čita naš časopis dobro ve, da nismo še nikoli zapisali ene same graje proti ruskemu narodu ali proti narodom Jugoslavije. Ponovno smo že pa zatrdili, da nam ni po volji teroristični in totalitarni režim nikjer, pa naj bo to v Rusiji, Jugoslaviji ali pa magari v Španiji. In kot svobodni Amerikanci čutimo, da imamo vso pravico napadati nedemokracične vlade ali režime, pa naj bodo že fašistični, nacistični ali komunistični. Med temi namreč mi ne vidimo nobene razlike, ker nobene razlike v bistvu ni. Oni dan je, na primer, pisec Lojze Adamič v svojem pamfletu strahovito napadel predsednika Trumana, kar je mogel storiti le v svobodni Ameriki. Kaj takega bi niti blizu ne smel v Rusiji ali v Jugoslaviji, to ve vsak in to ve tudi g. Adamič. Pa to ni point. Point je, da če je Adamič napadel predsednika Zed. držav, mi smatramo, da s tem še ni napadel ameriškega naroda ali Zed. držav. Prav z istega stališča torej trdimo mi, da ne napadamo ruskega naroda ali narodov v Jugoslaviji, če kažemo na napake tamkajšnjih totalitarnih vlad. Dostikrat smo že zapisali na tem mestu za vse, ki znajo čitati s svojimi možgani, da vlade pridejo in minejo, narod pa ostane. Mr. Truman, naš predsednik, katerega je Lojze Adamič izmalil do gole kože, bo tudi šel ob svojem času, narod bo pa ostal. Ruski narod bo tudi ostal, ko o Stalinu že davno ne bo ne duha ne sluha. Jugoslovanski narodi bodo na svoji zemlji svoji gospodarji, ko bo ime Tito morda le še strašilo za otroke.

Zato pa moramo vedno razločevati med vlado in narodom. Ruska vlada je, na primer, danes bolj tiranska, kot je bila še kdaj katera carskih vlad. Diktatura jugoslovanskega kralja Aleksandra ni bila niti senca proti diktaturi sedanje Titove vlade. Sedanja ruska vlada ni nič manj imperialistična, kot je bila vlada za časa princa Potemkina. Toda v tem moramo razločevati dvoje. Carska Rusija je stremela po ekspanziji zaradi več ozemlja, Stalinova Rusija pa stremi po ekspanziji komunizma. Boljševiški mesija Lenin je učil svetovno nadvlado komunizma s krvavo revolucijo in to njegov naslednik Stalin zvesto izvršuje ali skuša uresničiti. In v to njegovo sfero spadajo tudi Zed. države, zato pa imamo vso pravico, pa ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, da se upremo tej rdeči ofenzivi. To ni ofenziva ruskega naroda, to je ofenziva boljševikov ali komunistov. Te ofenzive komunizma ni napovedal ruski narod, ampak peščica fanatičnih boljševikov, katerim je Rusija samo za orodje ali orožje, kakor so orodje ruskim boljševikom komunisti po svetu. Ruskemu narodu stoji danes z železno pestjo na čelu človek, ki niti Slovan ni, ampak Azijec. Torej kako more kdo trditi, da napadamo Slované, če povemo katero gorko Azijatu Stalinu?

Ameriški narod se vedno bolj upira komunizmu. Kdor ljubi pravo svobodo je dolžan to storiti. In ako se upiramo komunizmu, se moramo upirati tistemu, ki ga nam hoče vsiliti. Ko to delamo, se upiramo učiteljem komunizma, ne pa narodu. Predsednik Woodrow Wilson je nekoč rekel, da nimamo proti nemškemu narodu ničesar, ko se borimo proti kajzerizmu, ki hoče podjarmiti svet.

Ruski narod ne stvaraš Amerikancev in bi se rad seznanil поближе z nami. Toda to mu branijo komunisti na vladi, ki se boje, da bi se narod od nas ne navzel demokratičnega duha. Prav isto je v Jugoslaviji. Vsi vemo, da so bili jugoslovanski narodi vedno naklonjeni Amerikancem, danes jim pa Titova vlada trobi na ušesa, da morajo sovražit Amerikance, ki jih hočejo ekonomsko zaslužiti in kaj še vse. Narod ve, da temu ni tako, pa nima moči, da bi zavrnil teroristično vlado. Nima moči, ker nima svobode pisanja, ne svobode besede. Poslušaj in molči, toda misli svoje.

Ves čas, kar so ruski sovjeti na vladi, slikajo narodu lepo bodočnost, ki bo prišla jutri, in jutri, in jutri. Tekom vojne so jim oblastniki pripovedovali, da se bore za "sveto rusko zemljo"; in jim obetali lepe in bogate čase po vojni, ko nastane mir in ko bo narod v miru drobil kos kruha, ki ga bo komaj držal v rokah, tako velik bo. Toda mesto tega je pa v Rusiji na vrsti nova čistka, novo priganjanje k delu za izdelavo orožja in koncentracijska taborišča se vedno bolj polnijo z nezadovoljnimi, ki so že siti rdeče komande. Razni generali, ki so se proslavili v vojni, pa ki so postali pri narodu preveč priljubljeni, so že izginili s pozornice. Nekaterim so dali doma višje mesto — da jih tam lahko nadzorujejo. Maršal Konev je eden takih, ki se je v Avstriji preveč sprijaznil z angleškimi in ameriški oficirji. Maršal Žukov je menda poveljnik neke garnizije v južni Rusiji. Tudi ta se je bil preveč sprijaznil z Amerikanci v Berlinu in je menda postal preveč demokratičen. Kje je general Timošenko, vedo samo nekateri v Moskvi. Najsijajnejši načelnik zmagovitih kozakov, ki je drvel za Nemci Črnem morju, je čez noč izginil. Morda je bil preveč vojak, pa premalo komunist in moral je iti, kdo ve kam.

Ruski narod je dober narod in če bi ne bilo vmes železnega zastora, ki so ga razgrnili komunisti pred njim, da ne more videti v svet, bi bil lahko v najožjih in prijateljskih zvezah z ameriški. Ruski narod ljubi svobodo, pa je ne more uživati, ker je žrtev rdečega sistema. Njegovo edino orožje, ki je tudi orožje jugoslovanskih narodov, je potrpljenje. Vsem bo še zasijala svoboda. Bili so mogotci, kot Ženkis Kan, Atila, Napoleon, cesar Viljem, Mussolini, Hitler, Tojo in drugi, pa jih ni več. Tudi Stalin in Tito bosta šla, prej ali slej. Narod bo pa ostal. Takrat ne bo več železnih zastorov nikjer po svetu. Takrat bo šele svet ena sama velika, svobodna družina.

Boljševiki so napravili iz mogočne matke Rusije unijo sovjetov. Uradne Rusije ni več in Rusi so samo del Sovjetske Unije, kot so Litvinci, Mongoli ali vsak drug narod v sovjetskih republikah. Uradno Rusije ni več, torej kdo more reči, da napadamo "slovansko" Rusijo, če je pa ni.

BESEDA IZ NARODA**Iz urada tajnice "Clevelandske podružnice" Lige katoliške slovenskih Amerikancev**

Te dni je poslal Ladies Club iz Girarda lepo svoto \$115.00 — preostanek od slikovne predstave, katero so imele dne 24. novembra v pomoč siromakom v begunstvu. Tej svoti je pa priložila Mrs. Zore iz Girarda še \$2, tako da je prišlo iz girardske naselbine \$117.00. S tem ste pokazale girardske žene, ki ste se zavzele za to prireditve, da se zavedate, kako velika je potreba teh siromakov. Bog plačaj vsaki in vsakemu posebej, ki ste sodelovali pri tej prireditvi, da je bil uspeh tako sijajen. Darovali so tudi:

Mr. Louis Srpan (Krojač) \$10; Neimenovan iz Euclid, O., \$10; St. Clair Coal Co., Euclid, O., \$5; Mr. Louis Debelak, Euclid, O., \$5; Mrs. Frances Od-lazek, \$5; Mr. in Mrs. Frank Pierce, \$3; Neimenovan, Euclid, O., \$3; Mary Globokar, \$3; Mary Mihelcic, \$1; Mary Bulic, \$1; Frank Narobe, \$1.

Prejeli smo tudi lepo svoto darov iz collinwoodske naselbine, ker pa niso bila priložena imena posameznih darovalcev, bodo priobčena kakor hitro jih prejmemo.

Zato pa dragi rojaki in rojkinje, sedaj ko so pred durni božični prazniki, ko se bodo delili darovi vse na okrog, spomnite se tudi Lige in odločite gotovo darilo tudi za Ligo, za kar naj vas Bog blagoslovi.

Prav vsele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem. Naj novorojeno dete Jezus do deli vašim srecem tisti božji mir, ki ga svet ne more dati. — Pozdrav.

Maria Hocevar.

Spomnimo se trpečih

Cleveland, O. — Dnevno bremo v časopisih, kako iščejo svoje trpeči in preganjani ubogi naši rojaki, ki so razkropljeni po širnem svetu in prav tako tudi oni, ki so ostali v domovini. Ne od svojih lastnih, pač pa od mnogih drugih, ki jih ne poznam, oni pa na en ali drug način dobijo naslov in prosijo podpisanega za pomoč.

Naj bo povedano to, da naši, posebno oni, ki so izobraženi, zelo neradi prosijo, in kadar taki prosijo, potem mora biti še sila. Kar se danes dogaja po svetu, posebno našim ljudem, se ne da popisati. Mi tu, ki smo razvajeni v razkošnem življenju, kar razumeti ne moremo, da je kaj takega sploh mogoče. Poročila teh, ki se obračajo za pomoč do nas, morajo ganiti človeka. Ne pisejo pretirano, pišejo čisto resnico, a nam je neumljiva, zato se mnogokrat naredimo gluhe in si mislimo, da ni res tako hudo. Glasovi in pritožbe so take, kot glas vpijočega v puščavi. Izražajo se rekoč: "Sila nas priganja... gre se za življenje, da bi mogli vsaj obstati... da bi se mogli obleči... izčrpani smo... Moči nas zapuščajo. Obupani smo, trpljenje se vleče že dolga leta in že omagujemo."

Mnogi nimajo svojcev v Ameriki, pa se obrnejo na kogar koli, če le dobijo njegov naslov in potem pa prosijo, da bi poizvedel za njihove če ne že sorodnike, pa vsaj sosedne, znanke, domačine, ki so iz istih krajev doma. Večim sem že obljubil, da bom poizvedel za katerega in sem jim ustregel, olajšal trpljenje in s tem vsaj pokazal dobro voljo, da bodo vedeli, da čutimo z njimi. Malo odgovora tem, ki se obračajo za pomoč, je že velika uteha. Ni trpljenje samo v tem, če nimajo kaj jesti ali

kaj obleči, ampak je gorje tudi v tem, če se počutijo zapuščene in prezirane in posebno še, če se jim očita sramotno izdajstvo, ki v resnici niso nikoli izdajali, to je le krivično natolevanje in obrekovanje. Zato pa se jim stolažnim pismom stori velika usluga. Dušno trpljenje je hujše od telesnega.

Kjer pa trpi telo, trpi duša še hujše. Zato pa ne smemo preslišati njih klicev. Ne smemo ostati nemi in brezčutni, postavimo sami sebe na njih mesto. Pomislimo pa tudi to, da so naši bratje in da niso po lastni krivdi padli v tako nesrečo, ampak jih je doletela pač usoda časa. Zato pa moramo z njimi čutiti. Ve vprašajmo, kaj so in kam pripadajo — vsak, ki trpi je potreben simpatije in podpore. Če se jih spomnimo, se nam bo to obilno povrnilo. Je mnogo naših ljudi, ki storijo v tem pogledu silno veliko. Nekatere moramo kar občudovati, a jih je pa na tisoče, ki potrebujejo podpore. Največji siromaki pa so oni, ki nimajo nikogar na svetu, na katerega bi se obrnili za pomoč ali vsaj za tolažbo, da bi tako vsaj vedeli, da še kdo z njimi sočustvuje.

Naj navedem nekaj imen onih, ki jih sicer ne poznam, pa so se vendar obrnili name za pomoč ali posredovanje, da bi tako izvedeli za svoje v Ameriki. Ker sem nekaterim obljubil, da bom dal v časopise, naj bo to sedaj tudi storjeno, da ustrezem njih vroči želji, da bi izvedeli za svoje domačine.

Ravnokar je dospelo pismo Borovničana, Karl Podboja, ki poizveduje za sledeče svoje sodnike: Urh Franciška, Urh Irvanka, poročena Debevec, Zervaj Marija, vsi iz Borovnice; dalje za Antona Podboja iz Laz. Zglasijo naj se mu na naslov:

Karl Podboj, Klagenfurt, — Schmalzbergweg 9, Austria. Vsakemu, ki je od tam doma ali pozna Podboja, mu lahko pošljem ali dam pismo, da ga prebere, ker je pismo zanimivo in polno zanimivih poročil. Pišite mu takoj, ker vam bo zelo hvaležen.

Naj bo tudi omenjeno, da vsak ne piše samo iz potrebe ali za pomoč, nekateri iščejo svojce iz vzrokov domačih razmer in poslov.

Ivan Smid, Poljanska cesta 28. Ljubljana, bi rad izvedel za bratrance Janeza Pavlič, ki je odšel v Ameriko 1912 ali 13. Dolgo časa se je mudil v Clevelandu. Zadnje njegovo pismo pa je imelo naslov: Ivan Pavlič, 512 Eagle St., Fairport Harbor, Ohio. Kdor bi vedel za njegov naslov, naj sporoči na naslov Ivana Smida.

Družina Ane Žura iz Družinske vasi, p. Bela cerkev pri Novem mestu prosí pomoči.

Iz Klagenfurta je dospelo pislo poizvedujoče za družino Alojziji Jaki, ki živi nekje v Ameriki okrog 30 let, doma je iz občine Mirna. Pismo je pri meni in dotični, ki ga pozna, naj mi sporoči naslov.

Dalje imam pismo za Smrekarjeve in Uršičeve od Medved Franje iz Višnje gore, od Marije iz Hrvatin, Gornji Zemon št. 29 in od Marije Lovšin, Dolnje Lazze št. 47, pri Ribnici.

Da boste lažje razumeli položaj teh, ki iščejo svojce in ki prosijo pomoči, naj vam služi pismo gori omenjene, ki ga pričujem dobesedno:

"Vem, da se Vam bo čudno zdelo, ko boste dobili to pismo od tako nepoznane osebe. Res, čudno, pa upam, da me boste razumeli, ker sem zvedela, da se tudi drugi obračajo do Vas. Hudo je prositi, razmere, v katerih živimo, me silijo, da Vam razkrijem svojo bol. Vojska mi je pobrala brata, sina in ljubljeneža moža še leta 1942. Sama sem slabotnega zdravja radi preganjanja. Ob 12. uri ponoči so me vzeli. Od groze in

"V državi Indiani smo," sem rekel, ko sem opazil tak napis ob cesti. "Zdrava ostanj, naša 'beautiful Ohio' za en teden. Upajmo, da se bomo zdravi in celi zopet videli čez nekaj dni."

"Pa ni videti nobene razlike," cmeni gospod Fronc. "Prav tako ravnina, lepa cesta, lepo obdelano polje."

"In jaz nisem v Indiani prav nič manj lačen, kot sem bil v Ohio," sem skromno dodal, da bi fantje ne pozabili na slavnostni dogodek, ki nas čaka.

"Hudo ješče ste," me prijazno opomni Mr. Grdina. "Precejkrat ste vzeli že danes v misel vsakdanje življenje. Pa ko bi morali vendar vedeti, da človek ne živi samo od kruha..."

"Seveda ne! Treba je tudi malo župce in pa kakšno prateo zraven," mu veselo pritrdim, ker me je mož spomnil na popolno rihto, ki se mi bo predstavila, če

straha se še oblekla nisem, kakor bi se morala za odhod. Ko sem se vrnila, je bilo vse izropano, bilo je za obupati. Edino zaupanje je še v Boga. Srčno bi vas prosila za kakšno staro obleko ali obuvalo, vsaka malenkost mi bo prav prišla. . ."

Taka in podobna pisma prihajajo iz domovine ali od onih, ki so na tujem. Naj eden ali drugi, ki katerega omenjenih pozna, ali je mogoče od tam doma, kaj stori, če mu je mogoče. Ni na tem, kaj je in kam pripada, več kot to je, da je vreden naše pomoči. Ne pozabimo nanje. Ne izgovarjajmo se z raznimi izgovori. Ne zamudimo prilike pomagati jim, kajti enkrat se bomo veselili tega, če smo v stiski potrebnim pomagali.

Anton Grdina.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)
rofašizem. To zmerjanje torej uporabljajo komunisti po vsem svetu. Kdor ni z njimi je fašist, če pa ima zraven še kaj vere je klerofašist. Po tem zmerjanju lahko spoznate komuniste in njih ožje sodelavce.

Ob isti priliki pa je državni pravdnik napadal tudi mariborskega škofa in njegov urad, češ, da se od tam širi in podpira klerofašizem. Mariborskega škofa sicer niso zaprli in ga sedaj verjetno tudi ne bodo, ker je težko bolan, značilno pa je, da noben škof ne odide komunističnemu zmerjanju. Kako naj tudi katoliški škof ustreže komunizmu?

METLA. — Tako je naslov napada na redovnice v ljubljanskem komunističnem lističu "Tekmujemo." In kaj jim ni všeč? Na Karlovski cesti v Ljubljani je "Dom vajejk," ki ga še vedno vodijo redovnice. Tem redovnicam, da ni všeč "vzgoja v naprednem duhu." To je zabeleženo v listu z nekaterimi stavki o mračnjastvu, kot se je zmerjal bralo o katoliški Cerkvi. Torej čisto v duhu prave linije komunistične partije. Toda še več.

Te redovnice se ne udeležujejo masovnega "prostovoljnega" dela. In tu pride metla na vrsto. Vsaj pometat za drugimi bi lahko prišle te redovnice. Pa niti tega ne. Najbrž so mislile te redovnice po starem, da kar je "prostovoljno" ni "prisiljeno." Sedaj so jih kaznovali s tem, da so jih izbrisali iz volivnega imenika in tako niso smele 27. okt. iti z drugimi srečnimi na volišče. Tako je krajevna oblast vzela metlo v roko in pometla te ne-moderne redovnice iz volivnega imenika. Iz dopisa izgleda, da jih bodo kaj kmalu pometli tudi iz tega "doma vajejk," ki je last redovnic. Ta dogodek je sijajna priča volivne komedije v Jugoslaviji.

IZ RAZPRAVE JERIC. — Ko so v Mariboru sodili in obsodili bivšega generalnega vikarja za Prekmurje Ivana Jerića, je državni pravdnik divjal, da je kle-

kaj vem, prav kmalu.

"S prático se bomo menda bolj malo nosili če kaj vem," je pristavil Jakšič. OPA nas še vedno straši, kot veste."

"Vrag naj jo . . . sem hotel reči pes naj jo opali še OPA, ki nas uči kozjih molitvic," sem bil upravičeno hud, ki sicer nisem ravno lakomen na meso, pa se mi vendar zamalo zdi, da bi mi kdo ukazoval, kaj bom jedel in kaj ne. Stavka z "vragom" pa nisem izpeljal, ker sem se še o pravem času spomnil, da bi bilo grdo, če bi metal okrog sebe take grde besede ob pričujočnosti gospoda Fronca.

"Ampak bral sem," sem držal važno linijo o prehrani zvesto naprej "da imajo po tehle deželskih mestecih meso, kolikor hočejo. Bi rad videl, če je to res. In če je, potem si bom naročil tolikšen steak, da ga bodo morali prinesiti na mizo na tragah. V soboto sem vprašal mojega mesarja: 'John, imaš kaj mesa?' Pa se je pošaljal po svojih bedrih in rekel: 'To je vse, kar ga je v moji mesnici tega ti pa ne dam.' Vse je gorelo v meni od hude jeze. Pa veste kaj sem napravil?"

"Ne vemo, pa saj nam boš že sam povedal," je naglo odgovoril Jakšičev Fronc.

"Urihtal sem OPA in vso tisto ciganijo, ki nam gleda v piske, pa kupil pri mesarju — lepo zrejeno kokoš. Tega sem se naučil od tistega iz Barbertona, ki je rekel: 'Kaj men mar, če ni mesa, samo da se dobi kokoši!'"

Ni čudno, če se človek ob takih prijetnih razgovorih začne cediti sline in ti v notranji šrambi začne klenkati na "zvon sile," ki je toliko kot plat zvona. Sence ob-potu so postajale vedno daljše kar je znamenje, da bo kmalu odzvonilo Zdravo Marijo, jaz pa že od zajtrka tešč. V prvem večjem mestu bom ustavljal, sem sam zase sprejel konkreten predlog in se namlatil za en dan nazaj in za eno noč naprej. Visoka delegacija pa kakor hoče. V svobodni deželi smo in nikomer ne bomo posili basali v usta.

Zavozimo v prijazno mestece, ki se nam je predstavilo z napisom: Kendallville. "Kaj ni čudno," sem se obrnil na spoštovano zbornico, "da se v Ameriki končuje ime skoro vsakega mesta ali vasi po naše?"

"Kako po naše?" bi rad vedel gospod Fronc.

"Vsaka naselbina skoraj ima ime s slovensko končnico 'ville,' ali ne? Naši Kranjci so morali metaforično po Ameriki prvi, bi rekel. Posebno pa še v tej državi Indiani. Saj ima celo glavno mesto napol slovensko ime: 'Indianapolis,' sem tolmačil svoje znanje o zemljepisju.

"Tukaj na mapi je zapisano Indianapolis," me useka vnic sosed Jakšič, ki je bil za uradnega kažipota in je verno držal zemljevid v rokah, v kolikor mu ni bila napoti cigara.

"Tisto so potem Angleži spakali. Le meni verjamim, da je bilo prvotno ime mesta Indianapolis. Kaj ne da je tako, gospod Fronc?" sem se obrnil do višje šarže na zadnjem sedežu, v upanju, da mi bo naglo potrdil, da bom tako lahko ugnal Jakšiča, ki zna sicer več kot hruske peč.

"Pa ne vem," se je sladko zasmejal gospod Fronc, "nisem še dolgo v Ameriki." Lepo v navtrajno cono jo je mahnil, pa naj z Jakšičem sama rešiva učeno razpravo, kakor veva in znava. Odgovoril je nekako tako; kot tisti, ki ga je neke noči ustavil na mestni ulici človek in ga vprašal: "Oprostite, ali je tisto luna, ki sveti tamle gori?" Oni se ozre kvisku, preudari in odgovori: "Pa ne vem, sem danes prvič tukaj."

"Poglejmo malo na levo in desno, če bi ne kazalo kje ustaviti za večerjo," sem opomnil družbo, ko sem krotil Buick, da smo si ložje ogledovali hiše ob cesti. Mislite, da smo tam večerjali? Eno figo smo, vam rečem.

Ljudske povesti

FRANC JAKLIČ

Pogledala me je, in ko me je videla v paradi, je potegnila s predpasnikom po križastem obrazu in si popravila ruto, da se ji niso usipali lasje po čelu. Zasmejala se mi je — ej veste, nekda, ko je bila še mlada in ni imela tega Lazarja, je imela zame eno oko in pol — kakor staremu znanu. "Prav, prav, mi boš kaj povedal," je rekla in mi primaknila stol. Jaz sem kmalu spoznal, da žena ne ve, po kaj sem prišel. Povedal sem ji, da bom njen gost dva dni. Prestrašila se je tega in mi očitala, zakaj nisem prej prišel in se jezila na moža, da ji kaj takega ni povedal. Potolžil sem jo, da sem z vsem zadovoljen. Ej, kako je bila vesela zaradi tega in se radovedno ozirala na moje prsi, kjer sta tako lepo blesteli moji svetinji. In zmenila sva se to in ono. Rekel sem ji potem, da je srečna, ker ima Lazarja. Nasmehnila se je nekako tako, da se mi je vsiljevalo mnenje, da pa morda le ni srečna. Nekako žal mi je bilo zanjo.

Opoldne je prišel domov Lazar. Na rami je prinesel motiko, pod pazduho mlade koruze. Bil je bos, srajco na prsih je imel odpeto, rokave zavahane in po rjavi koži mu je lil pot, da se je svetil, kakor star baker. Širok slannik mu je senčil itak resni in temni obraz.

Motiko je postavil v kot, svežo koruzo je razgrnil v senici. Nato je pogledal v hlev. Otroci, ki so prišli z njim, so se brž lotili dela. Poznalo se jim je, da so vajeni delati, da imajo ostrega očeta. In potem je prišel Lazar v vežo. Že pred hišo se je odkril in si brisal potno glavo. Ko me je ugleдал, je osupnil in videlo se mu je, da bi me rad vprašal, česa iščem — a spomnil se je morda, po kaj sem prišel in je molčal. Obraz pa mu je postal še bolj teman.

Sedel je na tnalno, na katerem se je sekala zelenjava, in hladil se je pihljajoč si s slannikom sapo.

"Zakaj mi nisi povedal, ko ga dobimo danes k mizi?" mi spočitno ona. "Skuhala sem kakor ponavadi."

On se je pa porogljivo zasmeljal in me zaničljivo pogledal.

"Mar sem vedel, da bo zadela našo hišo taka čast, da bo Barbič najprvo stopil pod našo streho?"

"Zakaj pa imaš prvo število?" Sem mar jaz kriv?" ga zavrnem jaz.

On se je ugriznil v ustnice in nekaj zamomljal. Zdelo se mi je, da je malo zaklel.

Jaz sem nisem zmenil za to, ampak sem si mislil: Može ste, mora biti že prav tako, kakor ste uganili — pa sem gledal njegovo hčer, ki se je bila precej pripravila pomagati materi. Bila je taka, kakor mati nekda, dokler je ni preobrazilo trpljenje. Vse mi je bilo všeč na nji: zagorela lica, po-

nosni nasek, temni lasje, ki so se svetili kako svila, polni žvoti, ki je bil vendar vitek in gibčen. Tudi ona je gledala moje svetinje, na katere sem v tistem trenutku skoraj pozabil. Gledala je moje ponosno navihane brke, in zdelo se mi je, da ji ugajam, zakaj oči so se ji zadovoljno smejale in vedno zopet proti meni.

Ta ga bo pa lahko dobila; sem si mislil, in dejal Lazarju: "Dekle je pa kakor zarja."

Zadel sem bil pravo struno, ki je prijetno zvenela in božala očetov ponos. Gube na njegovem obrazu so se pogladile in turbojni mrak je zbežal z njegovega obraza.

Spoznal sem takoj, da sem dobil prave vojke v roke in sklenil sem, da jih ne izpustim iz rok, dokler bom živel vsled županove modrosti ob Lazarjevi milosti.

"Punca ni nič boljša, kakor druge," je odvrnil oče navidez malomarno.

"Ej, je pa gorša! ... Jaz to vem, ki sem videl že dosti sveta in dosti deklet."

"Si bil cvet?" me je zavrnil on. Dekle me je pa tako hvaležno pogledala, da bi se bil skoraj zjokal od veselja. Vsa zardela je pograbila skledo na ognjišču in jo nesla na mizo pod zeleno jablano.

"Pa kar tako očitno se deklini ne hvalijo," se oglasi ona. A tudi njen veseli glas je pričal, da ji je bila hvala všeč.

Potem smo šli za njo, za skledo pod jablano. Ko smo pomolili in je bilo treba zajeti, je meni manjkalo žlice. Zato sem obsedel in gledal v skledo.

"Viš ga, kako se drži! ... Ali ni zate?" zareži Lazar. Tudi ona me sili: "Zajmi vendar!"

"Ko bi imel žlico," sem opomnil skromno.

"Kaj, še žlico!" zagrmil Lazar. "Tako ni uganjeno. Dva dni te moram prehraniti, a o žlici ni bilo nobenega pomenka."

"Brez žlice vendar ne bom jedel."

"Kaj meni mar! Bi jo bil pa seboj prinesel."

Tako brž ga je bila premagala umazanost in sirovost. A ona je tarnala: "Jeh! ... Jeh! ... Tone, kaj si boš mislil! ... In je pogledala hčer, ki je napravljala na mizo in pozabila, da bom tudi jaz sedel k mizi. Zardela je do las, položila žlico in zdirljala v kuhinjo. Lazar je pa še vedno godrnjal, da ga je morala ona krotiti, češ: "Nikar ne golči, ne, kaj si bo kdo mislil!"

"Naj misli, kar hoče. ... Jesti mu moram dati, žlice pa ne. Nič me ne more prisiliti."

Meni je bilo seveda težko, da bi bil najrajši izginil. Mislil sem si: — Oh, če bo zmeraj tako! — ko si nisem vedel drugače pomagati, sem mu pa zagrozil: "Oh, ko bi to-le vedel moj general!"

"No, kaj pa bi bilo potlej?" me zaverne prezirljivo in oblastno ...

"Kaj? Bi že videli, kaj! Pretaknil bi te!" sem mu dejal resno in ga srdit pogledal.

On je kar poskočil in vpil: "Kaj? Mene pretaknil, mene, tvoj general? Koliko pa ga je, koliko?"

Kar pihal je vame, ki si nisem znal pomagati.

"Ni ga dosti več — je že umrl," sem mu dejal, in takrat je prinesla hčerka žlico.

Nisem mogla najti druge nego leseno.

A preden jo je položila pred me, se je premislila, obrisala svojo in jo dala meni, sama je pa zajela z leseno.

Ta ljubeznjivost me je kar očarala, da sem vzkliknil:

"Oh, ko bi vedel za to punco moj general!"

Linhart — prvi slovenski dramatik

Majhen je po številu slovenski narod, toda kljub temu se lahko in povsem upravičeno primerja z najbolj kulturnimi narodi sveta. Iz njegove srede so zrastle močje, ki so ga dvignili do tako visoke kulturne stopnje, in eden izmed mnogih, ki po svojih pomembnostih prav nič ne zaostaja za velikim Trubarjem, genialnim Prešernom ali globokim sodobnikom, Župančičem, je izreden mož, ki je podaril Slovincem prvo slovensko igro.

To je bil Anton Tomaž Linhart, gorenski rojak, doma iz tistega kota, ki nam je dal pozneje velikana učenosti Čopa in slovenskega Goetheja, Prešerna.

V tistem času, to je v drugi polovici 18. stoletja, je živel prav tako velik mož, sam učejak, negovatelj slovenskega jezika in nesebičen podpornik naših kulturnih delavcev, baron Žiga Zois.

Zois je bil tisti, ki je mlademu in še neizkušenemu Linhartu pokazal pravilno pot, pot domačih slovstvenih svet. Zois je prvi uvidel potrebo, da je treba dati slovensčini trdno podlago, slovnično in popoln slovar slovenskega jezika. Težkega dela se je lotil sprva Blaž Šumerdej, tudi gorenski rojak, njegovo delo pa je v Zoisovi družbi in v njegovimi dragocenimi nasveti nadaljeval Anton Linhart.

Kakor Trubar, ki ga je dvignila na površje reformacija, tako je tudi Linhart živel v dobi celike francoske revolucije, ki je pokazala človeštvu ideale vobode, bratstva in enakosti. In duh francoske revolucije je odločilno vplival tudi na njegovo miselnost in na njegov svetovni nazor. Že zgodaj se je navzel novih idej, zato je zapustil stiški samostan, ki je itesnjeval polet njegovega duha in se napotil na Dunaj, kjer se mu je odprl nov svet, v katerem je v tistem času vrelo novih idej, iz katerih se je pomene razvila francoska revolucija.

V nasprotju s Trubarjem, je bil njegov pogled usmerjen na zapad, čeprav se je slovstveno šolal pri nemški klasičih. Obvladal je poleg francosčine še angleščino in z navdušenjem prebiral Shakespearea, tega še do danes neprekošnjivega in edinstvenega angleškega dramatika. Sad tega studija je bila prva njegova igra, žaloigra o "Miss Jenny Lowe", kjer je pokazal prve svoje nazore o novi prekipelajoči dobi.

Po Zoisovem nasvetu pa je izdal še istega leta knjigo pod naslovom "Cvetje s Kranjskega za leto 1781". V tej pesniški zbirki se je pokazal Linhart kot nežnega pesnika, z vročim srcem za vse lepo in resnično.

Zoisov vpliv se ni prenehal, znova ga je skušal še bolj prikleniti na zdravo domačo zemljo in na še neraziskano zgodovino. Zasnoval je obsežno delo "Poskus zgodovine Kranjske" v dveh zvezkih. Še več, hotel je napisati zgodovino vseh avstrijskih Jugoslovancev, na žalost pa je dokončal le zgodovino Slovencev, in to do francoske zasedbe. V tem svojem pomembnem delu je pokazal novo pot, kako se piše zgodovina kakega naroda. Obsojal je pretirani nacionalizem in preveliko poudarjanje zaslug posameznih narodov, katerih zgodovinski razvoj se more gledati le v povezanosti in usodi sedanjih narodov.

S tem je položil našim zgodovinarjem tako trdne temelje, ki veljajo v glavnem še danes. Prelomil je s takratnim naziranjem o pisanju zgodovine in spada tako v vrsto

najmodernejših takratnih zgodovinarjev.

Njegovi poglavitni deli pa sta igri "Županovi Micki" in "Veseli dan, ali Matiček se ženi", kateri sta prišli tudi že na slovenske koroške odre in nista samo zabavali, marveč tudi navduševali naše, kulture lažne ljudi. Sprva so povdarjali, da je igra le kopija francoske veseloigre Beaumarchais-a, pozneje pa so ugotovili, da je delo izvirno, s samoniklo predelavo.

V "Županovi Micki", ki je bila sicer prirejena po igri prijubljenega dunajskega dramatika, je postavil Linhart v igro, tako izrazi slovenske tipe, z živo slovensko besedo in živahnimi dvogovori, da veje iz igre res pravi slovenski duh in domače razpoloženje. To bodo lahko potrdili vsi tisti, ki so imeli priliko in si ogledali igro.

Kakor vsi naši veliki duhovi, tako se je moral tudi Linhart boriti z nazadnjaki, ki so takrat dajali ton vsemu kulturnemu življenju. Zato je mogoče, da ga je obilno delo in borba tako zgodaj ugrabila. Umrl je star komaj 38 let. Vendar je Linhart postal s svojimi deli osebnost, ki bo za vedno zlatimi črkami zapisana v naši kulturni zgodovini, saj je s svojima dramskima deloma dal naši gledališki umetnosti trdne temelje, na katerih je zgradil pozneje naš veliki Ivan Cankar in građe še danes upolniti talenti. V njegovih delih izstopa globoka narodna zavest in tista pristna ljudskost, ki je edina v stanju vzpostaviti stik med umetnikom — ustvarjalcem in ljudstvom — uživalcem kulturnih dobrin. Vedno se je držal Zoisovega načela, da je treba pisati v ljudskem tonu in za ljudstvo.

Njegove veličine se je prvi zavedal naš Prešern, ki mu je posvetil pesem v spomin in v hvaležnost.

MALI OGLASI

Bungalow naprodaj

7 sob, frame bungalow, 5 sob spodaj, 2 zgorej, na 18914 Kewanee Ave. Prodaja lastnik sam. Pokličite KE 0721.

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 družini, gorkota na premoj, v dobrem stanju, velik lot, v okolici Superior in 55. ceste. Se lahko kmalu vselite. Takoj je potreba samo \$600 na G. I. posojilo.

Porath Realty

10522 Superior Ave.

RA 5777

Mr. Pausic KE 8064

(246)

S koruzo pitani prašiči

Opaluženi v vroči vodi

John A. Tompkins

3979 W. 25th St.

Pod Brooklyn mostom

Tel. SH 3689

(Tues. X)

Slovenski večer

ob sredah 9. zveč. - 2. zj.

GODBA VSAK PETEK, SOBOTO IN NEDELJO

9 zveč. do 2 zjutraj

Zabava EDWARD GLIHA ORKESTER

RALLIS CAFE

E. 55. ST. IN SUPERIOR AVE.

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premoj, plin, olje, gorko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5 premenjamo stare na plin ali olje. Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0487

Govorimo slovensko (x)

Za 1 družino

Naprodaj je hiša za 1 družino, 6 sob, 3 sobe spodaj, 3 zgorej, na 18914 Kewanee Ave. prodaja lastnik sam. Pokličite KE 0721.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in poseslva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Boiler and Furnace-Immediate Installation

UP TO 3 YEARS TO PAY FOR

Any size for home or building. Steam heat, Hot water, Gas, Oil or Coal. Gas Burners, Oil Burners, Hot Water Heater, Stoker. Repair Boiler and Furnace — Plumbing.

Call STEPHEN M. ROBASH at

W. F. HANN & SON

15505 Euclid Ave.

MU 4200-01-02

Quick Service! 40 Years Serving Cleveland People
ALL WORK GUARANTEED

ADAM & ULLE PLUMBING & HEATING CO.

BOILERJI NA PLIN, BURNERJI NA PLIN
IN FURNEZI NA PLIN

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelni in monerske naprave.

HITITE! HITITE!

Dajte popraviti vaš radio in pralnik pred prazniki.

Vse delo garantirano!

Zastoj pridem oiskati in pripeljemo nazaj.

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA

CAFETERIJO

SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi
okolici

Morajo razumeti in govoriti
angleško

Samo snažne, čiste in lične
mlade ženske od 20 do 35
let starosti naj se prijavijo

\$29 za 40 ur dela na
teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone
Company

soba 901

700 Prospect Ave.

Moške in ženske

se sprejme

za tovarniška dela

MOŠKE:

inspektorje

truckerje

ŽENSKKE:

asemblerce

varilke

Za 2 in 3 shift

5 dni v tednu

Stalna zaposlitev z

60 let staro družbo

Bishop & Babcock Mfg. Co.

1285 E. 49. St.

(246)

Sprejme se

PACKERS

za Shipping Room

INSPEKTORJE

53 ur na teden

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.

(x)

Lepa služba

Sprejme se slovensko dekle,

ki je nekaj večša knjigovodstva

za splošna pisarniška dela v

novem podjetju. Predznanje

ni potrebno. Služba je v Cleve-

landu in bo odprta 1. februarja.

Zglasite se pismeno na:

John E. Lokar, 76 So. Dawson

Ave., Columbus, Ohio. (246)

Za čiščenje

Sprejme se ženska za čiščenje

pisarne in sicer 1 uro zjutraj 5

dni v tednu. Zglasite se pri

Hoffman Bronze & Aluminum

Casting Co. 1000 Addison Rd.

(149)

Mesarja se sprejme

Sprejme se izkušenega mesarja

za delni čas. Zglašiti naj se na

784 E. 152. St. ali pokličite GL

2836. (247)

Sprejme se

Delavce

Inspektorje

Truckerje

za 2. in 3. shift

5 dni v tednu

Dobra plača od ure

Stalno delo z 60 let

stare kompanije.

Bishop & Babcock Mfg. Co.

1285 E. 49. St.

(251)

Dekleta

Ako ste diktafona operatorica,

stenografinja in če želite zapos-

litev v bližini, vprašajte Joseph

T. Ryerson & Son, Inc. 5414

Lakeside Ave. ali telefonirajte

HE 1000. (255)

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will

JAREM PREGREHE

(povest — pisal P. Bohinjec)

Cudni voz se je ustavil pred gostilno. Vsi fantje izležejo iz koša. Šepasti voznik pa se je še parkrat peljal gori in doli po vasi na veliko veselje vaške mladine in vselej je zaklical pred gostilno: "Stacijon Trosnik. Pet minut." — Vsakikrat je naložil v koš nekaj otrok, in ko so se malone že skoro vsi spravili v koš, tedaj požene kljuse s svojim bicem in v hitrem teku jih odvede daleč iz vasi. Večji otroci so polagoma splezali iz koša, mali pa zagrnali tak jok v košu, da je bilo skoro strah tudi šepastega voznika.

Zato vendar-le obrne kljuse in privede prestrašene otroke nazaj do Trosnika, kjer hitro nekdo pristopi in preverne koš, da so se otroci s šepcem vred izkobilicali izpod njega.

Otrok pa ni bilo videti več tisti večer na vasi.

To je bila fantovska šala. Pripeljali so se na "semenj". A ko so fantje še skakali iz koša, že pristopi k njim tisti pivec, ki je bil noge nastavil Krajčevemu Janezu.

Vsi so kmalu pri svoji pijači.

Zopet plešejo, pijo in se šalijo in pojo.

Šepasti voznik se je odpeljal še enkrat s svojim kljusetom iz vasi in se ustavil poleg njive, na kateri je rasla detelja prve košnje. Kluse izpreže in privede za vaje k vozu. Voz pa zapelje na sredo detelje.

"Sedaj pa žri in čakaj!" potolaži kluse in odide proti Trosniku.

Dekleta so se poizgubila. Tudi po Franico je prišla mati in jo gnala domov. Plesale so sedaj tolikanj bolj Trosnikove dekle.

"Reza, ali greš plesat?" povpraša Krajčev natakario, veliko dekle Trosnikovo.

"Počakaj, sedaj sem obljudila Trpinčevemu."

"Ej, boš pa potlej šla z onim", odgovori Janez in jo potegne v sredo izbe.

Takrat pa skoči izza mize Trpinčev Tone iz sosednje vasi, Janezov tekmeč. "Pusti jo! Ali misliš, da moraš ti povsod zvonec nositi?"

In predno Krajčev odgovori že pograbi Trpinčev bokal in mu ga položi na glavo, da se razleti na kosce in vino razlije po Janezu, kakor bi bil v kopeli.

Boj se začne. Ženske beže in kriče. Možarkaji pa so bili odšli z večine ž nočjo vred domov. Kdor se je pa še obehal po klopi, pokazala mu je ženica proti domu.

Trosnik gleda pri vratni oknici v izbo, kako se bo izteklo. Ravno je premišljal, kdo mu da največ iztržiti.

"E", si misli, "ta-le Krajčev tako malokdaj pride, ne bomo ga branili."

Krajčev Janez je bil, kakor bi trenil na mizi, da so kozarci poskakovali in nozi se tresli. Tako pač malo kdo zna, da bi skočil s tal na mizo, ne da bi se kaj vrljel zanjo. Bokal je Krajčevega toliko omotil, da se je silno raztogotil.

Kamor je padla njegova roka, se je poznalo. Vendar je čutil, da se ne bo mogel dolgo braniti z samimi rokami. Njegovi tovariši so se bili z drugimi. Precej dolgo se tako bijejo — a le z rokami. Ti prigovarjajo, drugi odvrčajo.

Kar se odpro duri in v izbo mladenič s tolkačem v roki. Naravnost ga pomoli Janezu na mizo. Sedaj je bil Krajčev na konju. Le enkrat je zamahnil in zadel nekoga v ramo: vsi so bežali iz izbe. Mladenič, ki je prinesel Janezu, rešilno orožje, je dobil s potoma eno pod nos, da se mu je kri pocedila.

"O, Cene, odkod si se vzel?" zakliče Krajčev in skoči na tla. V tistem trenutku prileti kamen skozi okno naravnost v tilnik; Janez omahne in pade z mize na tla.

"Oh, noga je preč!" zakliče Janez in obleži kakor mrlič. Pri padcu si je zlomil nogo.

Njegovi tovariši in Cene, ki se je zopet polastil tolkača, že niso čuli teh besedi. Iz hiše so stekli in udrlji za nasprotniki. Kamenje in polena so letala kakor ptiči po cesti.

Šepasti voznik je bil že napregel svoje kljuse v detelji. Toda Cene in Janezovi tovariši ga zvežejo in prinesejo na vas. Tam ga položijo v korito, kjer so vaščani napajali živino. Navlečejo vode nanj, da se je dobro opral. Privežavši ga potem dobro k vodnjaku, odidejo po kljuse. Kljuse izroče z vozem vred Ostniku, čegar je bila tista njiva.

Toda pri Ostniku so imeli bol-

nika. Hiša je stala malo stran od Trosnikove. Ker pa Krajčeva Janeza niso mogli prenočiti pri Trosnikovih, zato so ga odnesli k sosedu.

Sedaj, pa si dragi bralec, sam razvozlay zavozlane niti, katere je zavozlala spretna Cenetova roka.

Kako so fantje iz treh vasi hodili na zasliševanje v Kranj, kako je zdravnik šival rano Krajčevemu Janezu in uravnaval nogo, kako se je stari Krajčev penil od jeze in srda, kako je klaverno hodila okrog Polona, kako je Ostnik godrnjal in kako se je Franca ustrašila; to vse polagamo v naročje bralevo domišljije.

Cenetu se je s tem posrečilo; da je prirastel Krajčevim ljudem na srce. Ni težko umejeti, da je to tudi hotel. Zato in koncu le še povemo, kako je Črevesnikov stopil tako naglo-

ma na bojišče v Trosnikovi hiši.

Cene se je bil namenil tisto nedeljo popoldne obiskati Trosnika, ker sta si bila dobra zaradi vina in ker ga je bil Trosnik povabil na "bob". Razni posli so ga zadržali, da je pozno odrinil od doma. Vendar je hotel počastiti tudi Trosnika, ker je počastil navedno vsakega krčmarja na "semanji dan", ko se da na mizo kaj bolj pečenega in kaj bolj kuhanega. In sreča ali nesreča je hotela, da je pridrdral v vas ravno takrat, ko se je začel tepež. Takoj izve, kaj se godi pri Trosniku, hiti naravnost v kuhinjo po tolkač in stopi v izbo, kakor smo že povedali. Ni bil ravno lačen tepeža, toda potegniti se za Krajčevega Janeza se mu je zdelo toliko, kolikor potegniti se za Krajčev Polono.

VRSTO SLUŽBE

PREKOMORSKO PREDELJE

izrecno Japonska in Korea

Vi še vedno lahko izpolnite te listke v Redni Armadi

Ako se vpišete v redno armado za tri leta imate še vedno dve važni prednosti:

Izberete si lahko katerokoli vrsto službovanja, katere službena kvota je še odprta. Lahko se tudi prijavite za službovanje v gotovih predelih preko morja, ki imajo še odprte zadnje kvote.

Nova višja plaća, izobrazba, vežbanje, izkušnje, potovanje, vse to je del modernega vojaškega življenja. Oskrbite si podatke pri vašem U. S. Army Recruiting Station.

VAŠA REDNA ARMADA SLUŽI LJUDSTVU IN ČLOVEŠTVU V VOJNI IN V MIRU.

ROOM 109 — OLD POSTOFFICE BLDG.
CLEVELAND, OHIO

A GOOD JOB FOR YOU
U. S. Army
CHOOSE THIS
FINE PROFESSION NOW!

VELIKA ZALOGA RAZNIH KORISTNIH

Božičnih daril

je na razpolago pri

OBLAK FURNITURE

6612 ST. CLAIR AVE., HE 2978

Pri nas dobite tudi lepe stenske koledarje

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z veliko žalostjo v srcu naznanjam, da je Vsemogočni poklical v večnost in sem izgubil svojo preljubljeni soprogo.

Agnes Tisovic

ROJ. ROT

Pokojnica je bolehalo že dalj časa, a zadnje tedne pred smrtjo pa se je nahajala vedno v postelji. Umrla je 11. novembra, pokopana pa je bila 14. novembra na Kalvariji pokopališču.

Rojena je bila 25. nov. 1876 v Studencu pri Krškem. Mloto iskreno zahvalo naj prejme Rev. Kirby, ki je pokojnico previdel s sv. zakramenti, opravil sv. mašo, ter druge pogrebne obrede.

Zahvala vsem onim, ki so darovali vence, potem za sv. maše in dali tudi automobile pri sprevodu.

Zahvala društvu Delavec št. 257 SNPJ, ter podružnici št. 21 SZZ za sodelovanje pri pogrebu. Dalje zahvalo vsem, ki so prišli pokojnico kropiti, kakor tudi onim, ki so mi stali ob strani ter me bodrili v tej težki uri.

Ti pa, draga soproga, počivaj v miru, naj Ti bo lahka ameriška gruda. Bog daj, da se enkrat vsi snidemo tam gori nad zvezdami.

Pokojnica zapušta bratrance John Felician, nečakinjo Anno Sustaršič, v starem kraju pa sestre Terezijo Stojš, Alojzijo Kerin, in Anno Pavkovič, ter se več drugih sorodnikov.

Tvoj žalujoči soprog,
JOSEPH TISOVIC.
Cleveland, O. 17. dec. 1946.

1882

1946

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt posegla v našo družino in nam odvzela našega preljubljenega soproga in dobrega očeta

FRANK IVANČIČ

podomače Ločancov

Blagopokojnik je po daljši bolezni za vedno zatisnil svoje mile oči dne 20. novembra 1946. Pogreb se je vršil dne 23. novembra iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda in po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

Pokojni dragi je bil star 65 let. Doma je bil iz vasi Male Loče, fara Hrušica na Primorskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 40 leti. Bil je mirnega značaja ter dober skrben soprog in oče. Spadal je k društvu Carnilo Tent št. 1288 TM in podr. št. 5 SMZ.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom najprizsrečneje zahvalimo vsem, ki so darovali tako krasne vence in cvelice v zadnji spomin pokojniku, kar je pričalo, da ste ga ljubili in nam je bilo v tolažbo.

Najlepša hvala bodi izrečena vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše pokojnika, kot tudi vsem, ki ste darovali v gotovini mesto vencev.

Hvala lepa vsem, ki ste dali svoje automobile brezplačno v poslugo pri pogrebu, kot tudi vsem, ki ste ga prišli pokropiti, ko je ležal na mrtvaškemu odru ter ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče. Zahvalo izrekamo tudi nosilcem krste ter društvom za sprejem na pokopališče.

Iskrena hvala Rt. Rev. Monsig. Ponikvarju za opravljene cerkvene obrede ter pogrebemu zavodu Frank Zakrajšek in sinovi za vso postrežbo in pomoč v dneh žalosti ter za izvršno urejen pogreb.

Bodi vsem, ki ste nam stali ob strani, nas bodrili in tolažili ter sočustvovali z nami v težkih dneh ob izgubi ljubljenega, izrečena iskrena zahvala.

Preljubljeni soprog in oče, stari oče in brat, tako prerano si zapustil nas, ki smo Te ljubili. Bridka je bila ločitev in težko Te pogrešamo. Storili smo, kar je bilo mogoče, da bi Te ohranili v naši sredi, toda usoda je zahtevala drugače in sedaj počiva Tvoje truplo v hladni zemlji. Spomin na Te bo pa živel v naših srcih do konca naših dni, ko se bomo enkrat snideli tam gori nad zvezdami, kjer vlada večni mir in blaženstvo!

Počivaj v miru—snivaj sladko!

ŽALUJOČI OSTALI:

MARY, soproga

FRANK, sin

MARY CHARLAU, hči

zei in dva vnuka

JOHN, brat v Marble, Minn.

URSULA VALENCIČ, sestra v Hibbing, Minn.

V stari domovini pa zapušta brata JOSEPHA, sestri MARIJO in IVANO ter več sorodnikov.

Cleveland, Ohio, dne 16. decembra 1946.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Joseph Bajt

ki je zaspal večno spanje in se ločil od svojih dragih dne 17. decembra 1945.

Eno leto v hladnem grobu sin in brat počivaš že. Na Tvoj grob sladko sonce sije, v srcih živi pa blag spomin.

Žalujoči ostali:

STARŠI, BRATJE in SESTRE.

Cleveland, O. 17. decembra 1946.

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA ISKRENO LJUBLJENEGA SOPROGA IN SKRBNEGA OČETA

Joseph Lunder Sr.

ki je zatisnil svoje trdnje oči 17. decembra 1945.

Spaval mirno v grobu tihem, kjer ni težav in ne skrbi, duša Tvoja pa pri Bogu naj se večno veseli.

Žalujoči ostali:

SOPROGA in OTROCI.

Cleveland, O. 17. dec. 1946.